

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان
دانشکده پرستاری و مامایی خرم‌آباد

پایان‌نامه

دوره کارشناسی ارشد در رشته پرستاری داخلی جراحی

عنوان:

تأثیر کلاس وارونه آنلاین بر آمادگی یادگیری خودراهبر و آگاهی فراشناختی دانشجویان پرستاری

نگارنده:

صفورا خدائی

استاد راهنما:

دکتر شیرین حسنونند

استادان مشاور:

دکتر محمد غلامی

دکتر یاسر مخیری

تابستان ۱۴۰۰

چکیده:

مقدمه: محیط‌های آموزشی مبتنی بر رایانه و یادگیری مبتنی بر حل مسئله سبب افزایش آمادگی یادگیری خودراهبر و آگاهی فراشناختی دانشجویان می‌شوند. مدل یادگیری کلاس وارونه به‌عنوان یک رویکرد ترکیبی می‌تواند بر آمادگی یادگیری خودراهبر و آگاهی فراشناختی دانشجویان تأثیرگذار باشد. از این رو، مطالعه حاضر باهدف تعیین تأثیر کلاس وارونه آنلاین بر آمادگی یادگیری خودراهبر و آگاهی فراشناختی دانشجویان کارشناسی پرستاری انجام شد.

روش: پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی پیش‌آزمون - پس‌آزمون است. ۳۴ دانشجو ترم چهارم کارشناسی دانشکده پرستاری و مامایی خرم‌آباد که در نیمسال اول ۱۴۰۰-۱۳۹۹ مشغول به تحصیل بود و واحد نظری پرستاری بزرگسالان و سالمندان دو را انتخاب کرده بودند، به روش تمام شماری و بر مبنای معیارهای مطالعه انتخاب شدند. آموزش آنلاین غیرهمزمان طی هشت هفته اول ترم برای پرستاری اختلالات کلیه و مجاری ادراری-تناسلی اجرا و برای هشت هفته دوم ترم، آموزش کلاس وارونه آنلاین در درس اختلالات گردش خون استفاده شد. مقیاس آمادگی یادگیری خودراهبر و سیاهه آگاهی فراشناختی قبل، وسط و پایان ترم به‌صورت آنلاین توسط دانشجویان تکمیل شد. داده‌ها با نرم‌افزار Stata 14 و آزمون تی زوجی تحلیل شد.

نتایج: بین نمره آگاهی فراشناختی قبل و پس از آموزش آنلاین غیرهمزمان تفاوت معناداری وجود نداشت ($p=0/15$)؛ اما نمره آمادگی یادگیری خودراهبر پس از آموزش آنلاین غیرهمزمان افزایش معناداری داشت ($p=0/0004$)؛ $value=$ همچنین، پس از به‌کارگیری کلاس وارونه آنلاین، میانگین (انحراف معیار) نمره آگاهی فراشناختی و میانگین (انحراف معیار) نمره آمادگی یادگیری خودراهبر دانشجویان به ترتیب $272/03$ ($53/03$) و $162/03$ ($21/77$) و نشان‌دهنده ارتقاء معنادار نسبت به قبل از اجرای مداخله بود. مقایسه تغییرات نمره هر دو روش نشان‌دهنده عدم تفاوت معنادار میانگین کل نمره آگاهی فراشناختی ($p\text{-value}=0/15$) و میانگین نمره کل آمادگی یادگیری خودراهبر ($p\text{-value}=0/07$) پس از اجرای روش‌های موردنظر بود.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه ما نشان داد که رویکرد کلاس وارونه آنلاین سبب بهبود مهارت‌هایی از جمله آمادگی یادگیری خودراهبر و آگاهی فراشناختی دانشجویان پرستاری می‌شود ولی بین دو روش کلاس وارونه آنلاین و روش آنلاین غیرهمزمان تفاوت معناداری وجود نداشت.

واژه‌های کلیدی: آمادگی یادگیری خودراهبر، آگاهی فراشناختی، کلاس وارونه، کلاس آنلاین،

دانشجویان پرستاری